ФІТНЕС В СИСТЕМІ ОЗДОРОВЧОЇ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Ремзі Ірина, Палащук Віта
Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогчна академія» Харківської обласної ради

Актуальність дослідження. Актуальність дослідження пов'язана з тим, що молодь не приділяє належної уваги до свого здоров'я і фізичній підготовці, тому заняття різновидами фітнесу мають призвести до активізації здобувачів вищої освіти, що дозволить значно підвищити їх фізичний стан [1; 3].

У зарубіжній і вітчизняній практиці фізичного виховання останні роки використовують оздоровчий фітнес, який позначає сукупність різних видів рухової активності, які сприяють підвищенню фізичного стану тих, хто займається [2]. Раціональне застосування доступних та ефективних засобів фітнесу, які мають вибірковий характер впливу на організм багато у чому забезпечує досягнення мети фізичного виховання молоді – сприяння підготовцігармонійно розвинених висококваліфікованих фахівців з урахуванням конкретних вимог щодо їх професійної психофізичної компетентності.

Практичним проявом фізкультурно-оздоровчих технологій у фізичному вихованні є різні фітнес-програми, які складають основний зміст діяльності фізкультурно-оздоровчих груп, створених на базі різних засобів оздоровчої фізичної культури. Тому саме в цьому є актуальність дослідження.

Мета дослідження - теоретично обґрунтувати види фітнес-програм аеробної спрямованості, та розкрити можливості аеробних фітнес-програм в оздоровленні здобувачів вищої освіти.

Об'єкт дослідження – процес оздоровчої фізичної культури здобувачів освіти у закладах вищої освіти.

Предмет дослідження - фітнес в системі оздоровчої фізичної культури для здобувачів вищої освіти.

Результат дослідження. На сьогоднішній день у здобувачів освіти деяких є право вибору того виду рухової діяльності, яким вони можуть займатися на заняттях з фізичного виховання.

Проведений аналіз науково-методичних джерел [1-3] засвідчив, що актуальною проблемою є пошук дійових чинників оздоровчого впливу на студентську молодь. Принцип оздоровчої спрямованості фізичного виховання конкретизується у фізкультурно-оздоровчих технологіях, які в даний час активно розвиваються. Поняття «фізкультурно-оздоровча технологія» об'єднує процес використання засобів фізичного виховання в оздоровчих цілях і наукову дисципліну, розробляючи основи методики побудови фізкультурно-оздоровчого процесу. Так, нове століття дало поштовх для розробки великої кількості інноваційних технологій, оздоровчих програм та методик у системі фізичного виховання. Це зумовило появу в теорії та

практиці такого терміну, як «фітнес».

Фітнес – одна з найпопулярніших у всьому світі систем оздоровлення, яка дозволяє задовольнити сучасні потреби різних груп населення, що бажають зробити свою фігуру красивою, здоров'я міцним. Її головні відмінні риси – індивідуальний підхід до тих, що займаються і персональний підхід дієти.

Сучасна фітнес-індустрія пропонує велике їх розмаїття: аеробіка, аквафітнес, аквaджокінг, спінінг або сайкрібок, памп-фітнес, дубль-степ, йога-фітнес, бокс-фітнес, карате-фітнес.

Фітнес-програми, передусім, мають оздоровчий, а тоді вже й спортивно орієнтований або руховий характер. Фітнес-програми можуть бути класифіковані на програми, які ґрунтуються на: одному виді рухової активності (аеробіці, оздоровчому бігу, плаванні тощо); поєднанні кількох видів рухової активності (аеробіки та бодібілдингу; аеробіки та стретчингу, оздоровчого плавання та силової підготовки тощо); поєднанні одного або кількох видів рухової активності та різних чинників здорового способу життя (аеробіки та загартування; бодібілдингу та масажу; оздоровчому плаванні та SPA тощо) [3; 4].

Фітнес-програми, основані на одному виді рухової активності, можуть бути поділені на програми, в основу котрих покладено: види рухової активності аеробної спрямованості; оздоровчі види гімнастики; види рухової активності силової спрямованості; види рухової активності у воді; засоби психоемоційної регуляції.

Окрім того, можна відмітити інтегративні, узагальнені фітнес-програми, орієнтовані на спеціальні групи населення. Ці програми включають певні частини названих програм: програми для дітей; програми для літних людей; програми для вагітних; програми для осіб з високим ризиком захворювань або таких, які мають захворювання; програми для корекції маси тіла.

Така різноманітність фітнес-програм визначається намаганням задовольнити різні фізкультурно-спортивні та оздоровчі інтереси широких верств населення. Ураховуючи те, що до змісту поняття «фітнес» входять багаточинникові компоненти – планування життєвої кар'єри, гігієна тіла, фізична підготовленість, раціональне харчування, профілактика захворювань, сексуальна активність, психоемоційна регуляція, у тому числі, боротьба зі стресами та інші чинники здорового способу життя, кількість можливих фітнес-програм практично не обмежена.

Також доведено, що при заняттях реакція організму студентів на фізичні навантаження різна. Має значення стан здоров'я, вік, стать, час року (біоритми), проте у всіх випадках раціонального застосування аеробних фітнес-програм позитивно впливають на організм здобувачів освіти. Оптимальні фізичні навантаження сприяють нормалізації функціонального стану, сну, обмінних процесів тощо.

Висновки

Таким чином, різноманітність програм та емоційний фон дозволяють фітнесу утримувати тривалий час високий рейтинг серед інших фізкультурно-

оздоровчих занять. Проектування та реалізація педагогічної технології фізичного виховання здобувачів освіти із використанням комплексу засобів фітнесу на основі дотримання сучасних принципів дидактики сприяють оптимальному розв'язанню низки оздоровчих, освітніх і виховних завдань.

Список використаної літератури

1. Ким Н. Фитнес / Н. Ким. – М.:, 2001. – 140 с.

2. Круцевич Т. Ю. Проблеми організації рекреаційно-оздоровчих занять в структурі дозвіллєвої діяльності студентської молоді / Т. Ю. Круцевич, О. В. Андрєєва, О. Л. Благій // Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький ДПУ ім. Григорія Сковороди»: наук.-теор. зб. – Переяслав-Хмельницький: ПП «СКД», 2012. – С. 178–180.3. Хоули Т. Оздоровительный фитнес / Т. Хоули, Френкс Дон.. - К.:Олімпійська література, 2003. 318 с.

4. Щкола О. М. Теорія та методика навчання: аеробіка / О. М. Школа, І. М. Журавльова. – Х.: ФОП Бровін О.В., 2014. – 265 с.